

LIETUVA

NR. 56

stan

MŪSU KAINOS
atatinka mūsų

PAGAMINTU
BATU tikrai
vertei

Neleiskite savęs apgauti išviršine išvaizda.
Mūsų įmonė žinoma visame krašte, visados
pateikia vertingus gaminius.

Aukšta kokybė
Didelis patvarumas
Gera išvaizda

CALÇADO JONAS

JONAS VIGELIS

FAB. RUA S. CAETANO, 862 - 809 - TEL. 9-4682

LOJA: AV. ZELINA, 73

DVISAVAITINIS LIETUVISKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Litwana

NOSSA LITUANIA

Director Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:

AVENIDA ZELINA, 706 - VILA ZELINA
SÃO PAULO

KORESPONDENCIJAI:

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00

KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5

ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERŲ DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIEINAMOS KAINOS

AV. DUQUE DE CAXIAS, 237 - SÃO PAULO

D Ē M E S I O

Nekurie "M. L." skaitytojai ir bendradarbiai, siūsdami korespondenciją "M. L." Redakcijai ar Administracijai, nesinaudoja mūsų pašto dėžute 371, bet gatvės adresu.

Norime atkreipti dėmesį, kad ateiptyje prašome žymėti tik pašto dėžutės 371 Nr., nes "M. L." Red. ir A. riðcse paštas adresatams nepristatomas.

VIENINTELIAI ATSTOVAI
GARS OJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĀOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.
Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-1223

Caixa Postal 3967
SÃO PAULO

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1950 (III m.)

São Paulo (Brasil) Vasario 18 d. (Fevereiro)

Nr. 4 (56)

LIETUVIAI!

VASARIO 16-toji — Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo — diena yra visiems mums tautinės dvasios pakilimo diena. Ir šią dieną visi mes ir tie, kurie prieš dešimtis metų yra Lietuvą palikę ir jos nematę, kokia graži ir miela ji savosios laisvės dienomis, ir tie, kurie, kad išvengtų vergo mirties, pasirinko Vakarų Europos griuvėsius, Kanados miškus, Jungtinių Valstybių fabrikus, Kolumbijos, Venezuelos, Brazilijos, Argentinos, Australijos, Naujosios Zelandijos naujakurių vargą, ir tie mūsų kraujo broliai, kurie siekia savo tėviškes įglausti išlaisvintosios Lietuvos sienas, — visi mes vasario 16-tąją dieną stipriau pasijuntame tarpusavy broliai, tos pačios motinos vaikai.

Toji tautinė brolybė, tokia akivaizdi didžiąją mūsų tautos laimėjimų dieną švenčiant, turi būti mumyse nuolatos gyva. Ji mus juo tvirčiau turi surišti tarpusavy dabar, kai ten, Tėvynėje, dieną naktį nenutyla šurpi kapų, kalėjimų, kančių rauda, kai ten, Baltijos pajūryje, su pragarišku įnirtimu siekiama išnaikinti senoji tauta, išsklaidyti, kad neliktų lietuvio prie lietuvio. Todėl šiandien tautinei brolybei mes esame įpareigoti mūsų tautos šventosios rezistencijos ir tūkstančių nežinomųjų didvyrių aukos. Tik gyva ir veikli mūsų tautinė brolybė gali padaryti mus vertus klajūno lazda parnešti į išlaisvintą Lietuvą.

Išlaisvintoji Lietuva! Atviru žvilgsniu stebėdami šurpą žemės kamuolio žaidimą, mes regime nepriklausomos Lietuvos prisikėlimą ir tikime mūsų grįžimu. Mes žinome, kad Lietuvos ateitį lemia pasaulio susidūrimas ir mūsų pačių pastangos. Todėl, apveikę sunkias įsikūrimo ir asmeninio gyvenimo sąlygas, suveikime tvirčiau tarpusavy ryšius. Mūsų nedraugų pastangos mūsų

sų tautą nuo žemės veido nušluoti tebus sutiktos galingo visų pasaulio lietuvių pasiryžimo: Lietuvių Tauta mumyse gyva bus per amžius. Ir mes, nors per visą žemės rutulį išbarstyti, bet tautinės brolybės ryšiais į vieningą Pasaulio Lietuvių Bendruomenę susijungę, sudarysime neįveikiamą lietuviybės tvirtovę ir mūsų šauksmas dėl okupanto Lietuvoje vykdomo mūsų brolių žudymo turės pasiekti galingųjų sąžines ir privers juos pakelti pagalbos ranką teisingumo, žmoniškumo ir savisaugos idealų vardan.

Į Lietuvos priešų prasimanymus apie lietuvių teatsako mūsų kiekvieno pareiginis darbas, paliūdytas, kokie garbingi ir taurūs yra Lietuvių Tautos vaikai, teatsako mūsų kultūriniai pasirodymai, apreikdami svetimiesiems mūsų tautos kūrybinį genijų.

Trisdešimt antrąsias Lietuvos Nepriklausomybės metines švenčiame mūsų tautos genocido ženkle. Tačiau ir pro šitą baisų mūsų tautos naikinimo vyksmą prasiveržia nepalaužtas tautos noras ir pasiryžimas gyventi. Todėl su viltim žvelgiam ateitin.

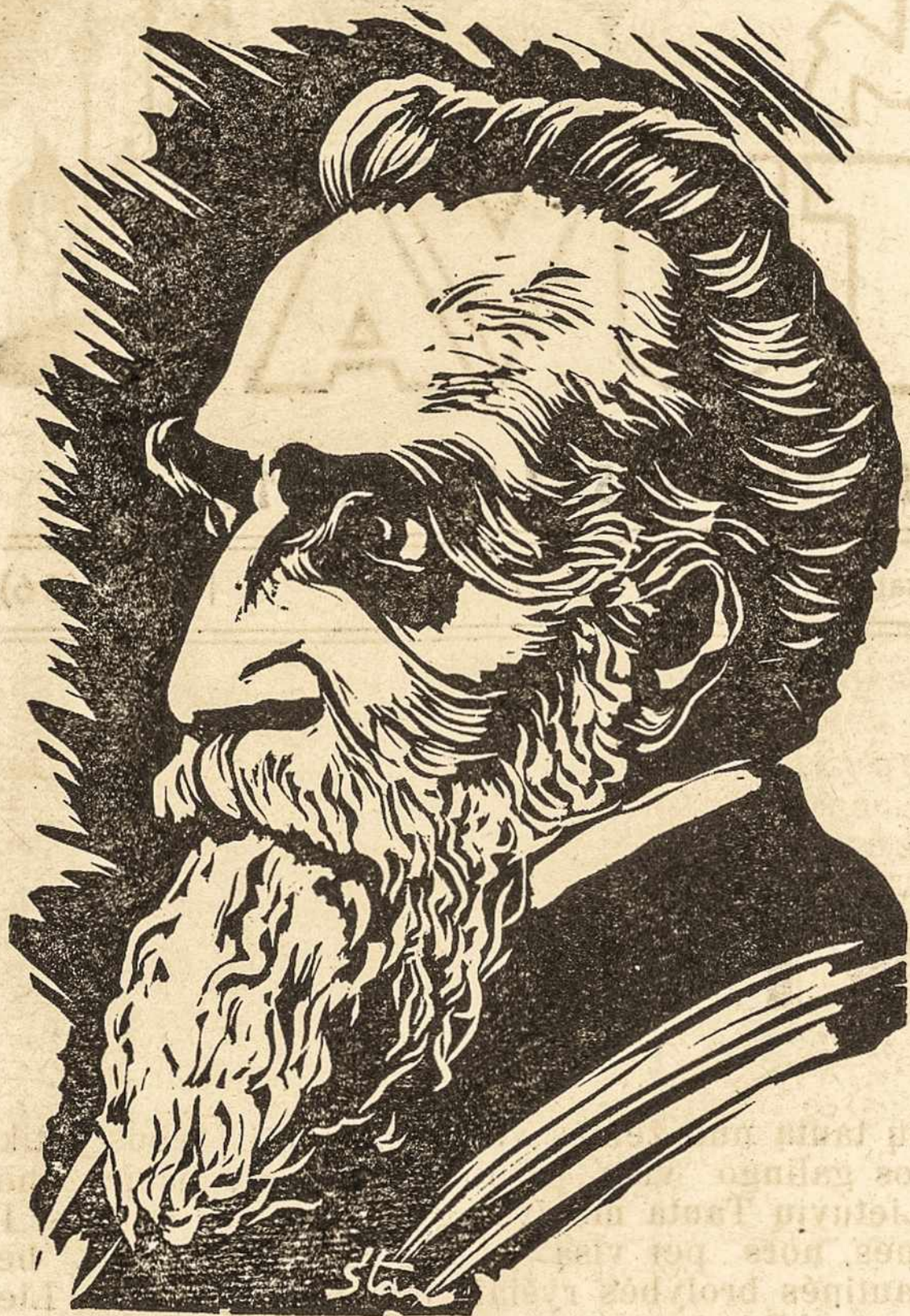
Vyriausiasis Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas, pastatytas Lietuvos išlaisvinimo veiklai vadovauti ir Lietuvių Tautai nuo sunaikinimo ginti, šią iškilmingą Lietuvos Nepriklausomybės šventės dieną sveikina visus pasaulio lietuvius, kviesdamas tvirčiau suglausti savo eiles, sujungti savo pastangas ir suderinti savo žygius, kad mūsų pasiryžimai taptų galinga priemone bendram siekimui —

PRIKELTI LIETUVĄ MŪSŲ!

V y r i a u s i a s L i e t u v o s

I š l a i s v i n i m o K o m i t e t a s

DR. J. B A S A N A V I Č I U S, (1851-1927).

Lietuvos atgimimo Patriarchas, veikęs ir kovojęs tamsiaisiais, spaudos draudimo metais, «Aušros» išleidėjas. Nepriklausomos Lietuvos metu gyveno lenkų okupotoje sostinėje — Vilniuje, kur ir mirė 1927 m. vasario 16 dieną.

TREMTINIŲ MALDA

Bernardas Brazdžionis

Viešpatie, tai Tu paukščiui lizdą krauni,
Kur tėvų tėvai jį pūkeliais puošė,
Ir skambėjo jų giesmės sidabrinės
Džiaugsmui Tavajam.

Viešpatie, tai Tu trapią sraigę saugai,
Kad nedužtų jos mažasai namelis,
Ir pro rudenį ir pro gilią žiemą
Gyvą pravedęs.

Vesk ir mus namo, kur kapai senolių.
Kur piliakalnių aukštos pušys ošia,
Vesk ir mus tenai, Baltijos pakrautėn,
Viešpatie geras.

Čia sudžiūsim mes, ilgesy paskendę,
Ir neras vaikai gintarinio žiedo,
Mėlynų linų ir baltųjų drobių
Dyvino rašto.

Nežydės čionai Nemunas gėlėtas,
Nežaliuos Neris Vilniaus miesto bokštais
Ir neoš dainų savanorių žygio
Juodosios girios.

Kas pavasarį grįžta ten kregždutė,
Ir kas dieną ten grįžta mūsų mintys —
Vesk greičiau namo mūsų našlaitę širdį,
Tėviškės žemėn.

Vesk greičiau namo, kur Maironis šaukia,
Ir kur Vaižganto žemės žingsniai ilsis.
Vesk ir mus tenai, į tėvų Ramovę,
Viešpatie geras.

PASKUTIS TREMTI- NIO TROŠKIMAS

Venancijus Ališas

Juoda gelmė juodoj gelmėj nuskendo,
Naktis -- kaip marių vandenys, gili,
Kas mano broliam Nemuno šaly
Nuneš į širdis laisvės šviesų gandą?

Grūmingi debesys vis drumsčia sielą,
O mėnuo iriasi stingstančiu krauju...
Kalnai lyg salos supasi už jų,
Bel man jau niekas niekas nebemiela:

Nei palmės grakštus lapas anei žiedas
Gėlės, pražydušios tarp akmenų...
O tremtinio širdie -vėlė be vietos!

Tavy truoškimą vieną gaivinu:
Prie išgriautų Tėvynėje altorių
Priglaudęs veidą aš numirt noriu...

TAI NE AMŽIAMS

K. Grigaitytė.

Tai ne amžiams saulė nusileido,
Laiko grandys auštant subyrės.
Tau nubrauksim ašarą nuo veido,
Tau užspausim žaizdą pervertos širdies.

Tik tegu paliauja žvarbūs vėjai pūtę,
Nemunas krutinę šniokšdamas pakels.
Kruvinoj pakrantėj mėlynuos žibutės,
Tyliai krausis tėviškės obels.

Vėl sudėtos rankos maldai rytmetinei,
O varpų gaudimas plaukia pagiriais.
Kryžkeles išrašė šūkis paskutinis:
Tremtiniais išėję karžygiais pareis!

Tai ne amžiams saulė nusileido,
Laiko grandys auštant subyrės.
Nusilenks ir kalnai Tavo giesmės aidui,
Vardas gintarinis ugnimi žerės.

VASARIO 16-TOJI

S T A S Y S Y L A

Viena diena kartais slepia savy ištikus tautos gyvenimo šimtmečius. Ilgai trukusios kovos kartą apvainikuojamos pergale. Toji diena, kurią ši pergalė įvyksta, pasidaro, istorine, atmintine, simboline. Mūsų tautai tokia diena yra vasario 16-toji.

123 metus Lietuva nešė rusų pavergimo jungą, tačiau tautinė lietuvių sąmonė negėso ir laisvės valia netirpo: Ji prasiveržė dviem sukilimais, 20 metų trukusia kova dėl lietuviškų kryžių, 40 metų — dėl spaudos. Toji laisvės valia sukūrė Kražių, Kenstaičių, Žemaitkiemio kovas dėl savųjų bažnyčių. Tų visų įvairialyčių kovų galutinio vaisiaus niekas iš anksto negalėjo pramatyti. Niekas negalėjo užtikrinti, kad kraujo ir gyvybės aukos bus vainikuotos laimėjimu. Niekas negalėjo pramatyti, kuria forma, kuriuo būdu ir kada tai įvyks. Trylika metų prieš galutinį apsisprendimą dar galvota apie tautinę autonomiją. Prieš metus dar svarstytasi su nauja svetimųjų globa. Tik 1918 metų vasario 16-tąją įvyko tai, ką trumpai vadiname galutiniu ir neatšaukiamu tautos apsisprendimu. Tautos valia buvo pakankamai tikra ir tvirta pasisakyti už visišką nepriklausomybę. Tuo būdu vasario 16-toji įeina lietuvių istorijon kaip tautos valios subrendimo apvainikavimas.

Pavergėjas (Rusija) buvo šimtą kartų stipresnis negu mes. Tas jėgų santykis nežadėjo lietuvių tautai daug vilčių nusikratyti svetimu jungu. Reulūs politikai, stebėdami mūsų kovas iš šalies, visai pagrįstai laukė natūralios mūsų mirties. Tačiau niekas negalėjo apskaičiuoti mūsų tautos tikėjimo į savo laimėjimą ir pasiryžimo jį pasiekti. Tautos tikėjimas ir ryžtas buvo didesni kaip pavergėjo jėga. Mūsų tauta jautė savo galybę, kuri buvo teisės ir teisingumo galybė. Ji matė pavergėjo skriaudas ir tai laikė jo silpnybe. Tikėjimas į Gėrio pergalę davė tautai jėgos tęsti savo nelygią kovą iki galo. Vasario 16-tosios aktu buvo įrodyta pasauliui moralinės jėgos persvara prieš fizinę jėgą. Vienu skeptiškumą, kitų neteisę turėjo nusilenkti prieš mūsų tikėjimą į teisingumą, prieš mūsų teisę.

Tas tikėjimas — tikėjimas į teisingą laisvės

kovą — plėtėsi kaip kokia banga ir išsiūbavo visą tautą. Išaugo daug kovos branduolių ne tik savame krašte, bet ir svetur — Rusijoje, Lenkijoje, Prūsijoje, JAV, Šveicarijoje ir kt.. Jie skyrėsi amžium, išsilavinimu, pažiūromis, tačiau visi, orkestro muzikantai, sekė vadovaujančios valios ženklus. Vadovybė pradžioje telkėsi apie spaudos žmones, paskum apie atskirus komitetus, pagaliau perėjo į Tautos Tarybos rankas. Tik sutelkta ir vieninga valia galėjo kalbėti į visą tautą ir visos tautos vardu. Ir šitoji valia prabilo vasario 16-tąją dieną, paskelbdama Lietuvos valstybės nepriklausomybę.

Tuo būdu vasario 16-toji diena pasidarė vieningos tautos valios apvainikavimas.

Visi ryšiai, kuriais mūsų tauta buvo prievarta susyta su kitomis tautomis, vasario 16-tosios aktu buvo nutraukti. Visoms laisvoms tautoms, kaip sesėms, ir visoms vergusioms ir bandžiusioms iš naujo pavergti buvo šitai paskelbta. Tačiau pasaulis neskubėjo pripažinti šitos teisės, o artimieji kaimynai pakėlė prieš Lietuvą kalaviją. Neužteko kruvinų ir kietų aukų, kurias Lietuva sudėjo iki nepriklausomybės paskelbimo. Reikėjo jų, nemažiau kruvinų ir kietų, ir nepriklausomybę paskelbus. Dėl to pirmosios vasario 16-tosios akto metinės nebuvo taikios ir džiugios. Savanorių ir pašauktųjų kraujas, liejamas trijuose frontose per ištikus ketveris metus, turėjo užanspauduoti mūsų tautos laisvės valią ir patikrinti jai taiką. Vasario 16-tosios aktas turėjo būti papildytas nauju įsipareigojimu: «tas laisvės nevertas, kas negina jos».

Nunai vasario 16-toji mūsų tautai yra praėities diena. Savo istorinėmis aplinkybėmis ji nebepasikartos. Tačiau ji lieka ir visada liks dabarties ir ateities diena — kaip kovų simbolis, kaip teisės ir teisingumo laimėjimo švyturys, kaip vieningos tautos valios stebuklas, kaip kruvinų tautos aukų įprasminimas.

Lietuvis, kur jis bebūtų, nenustos kovojęs tol, kol vasario 16-tosios aktas vėl bus padėtas jo tautos gyvenimo pagrindan, kol bus laimėta tautai laisvė.

LEGENDA APIE NEŽINOMA KAREIVĮ

NELĖ MAZALAITĖ

Žemėje jau tiek daug buvo prikalbėta apie atėjusią taiką, jog ir danguje pradėjo tuo tikėti.

— Gal būt, — pasakė vienas šventas filosofas, kuris net palaimos vietoje negalėjo atprasti nuo svarstymų ir abejonių, — gal būt jeigu jie ten žemai šaukia, kad viešpatauja taika, tai, tur būt, iš tik-

rujų kraujas jau paliovė plaukęs kitaip, kaip tik gyvo žmogaus gyslose. Bet keista, — murma jis, — keista: aną kartą aš pažvelgiau į apačią ir prasidžiugau, kad jau vėl pradeda atželdinti iškirstus miškus, tačiau, geriau išsižiūrėjęs, pamaciau, jog tai nėra medžiai, o patrankų vamzdžiai.

— Tai tiktai karo atsiminimas, — tarė kitas, — tai tiktai prisiminimas savo pačių sukeltos bausmės dieną.

— Taip, vargšai mūsų broliai iškentėjo tiek, jog to nebeturėtų užmiršti ir jų vaikų vaikai, — atsiliepė sustojęs prie jų dar vienas palaimintasis. — Tik pagalvoti, ką yra išgyvenę tie būriai naujų mūsų draugų, kurie atėjo čia per ugnį ir speigą. Jie buvo taip netekę visko, jog nežino net, kur padėjo savo kūnus.

Šventasis Petras tuo metuėjo į laukus, kur artojas Izidorius sėjo naujas žvaigždes — ach, D'evo sodyba yra plati, ir visur reikalinga budri užvaizdos akis. Jis jau kuvo bepraeinas pro šalį, bet ūmai sugrižo ir susimąstęs pasakė:

— Mes pagerbsime šiuos mūsų karą iškentusius brolius: tegu vieno kareivio kūnas patenka į dangų — aš manau, mes sode galėsime įrengti Nežinomojo Kareivio kapą.

Ir ki visi tuo apsidžiaugė, nes kiekvieno širdyje kaip saulė švietė meilė savo per amžius einančiai giminei, šventas Petras pakvietė riterį Jurgį ir tarė jam:

— Kilnūs riteri, tau teks nukeliauti į žemę, tu pats buvai kareivis, ir kas gi kitas geriau negu tu parinks kūną tokio kario, kuris bus vertas ilsėtis čia. Kur yra tavo žirgas?

Jis ganėsi pievoje, ir du maži angelai braidė po rasą, kol surado jį, nes jis buvo toks baltas, jog visiškai susiliejo su migla. Stipriai laikdamiesi už karčių, nuėjo jie į kalvę ir ten

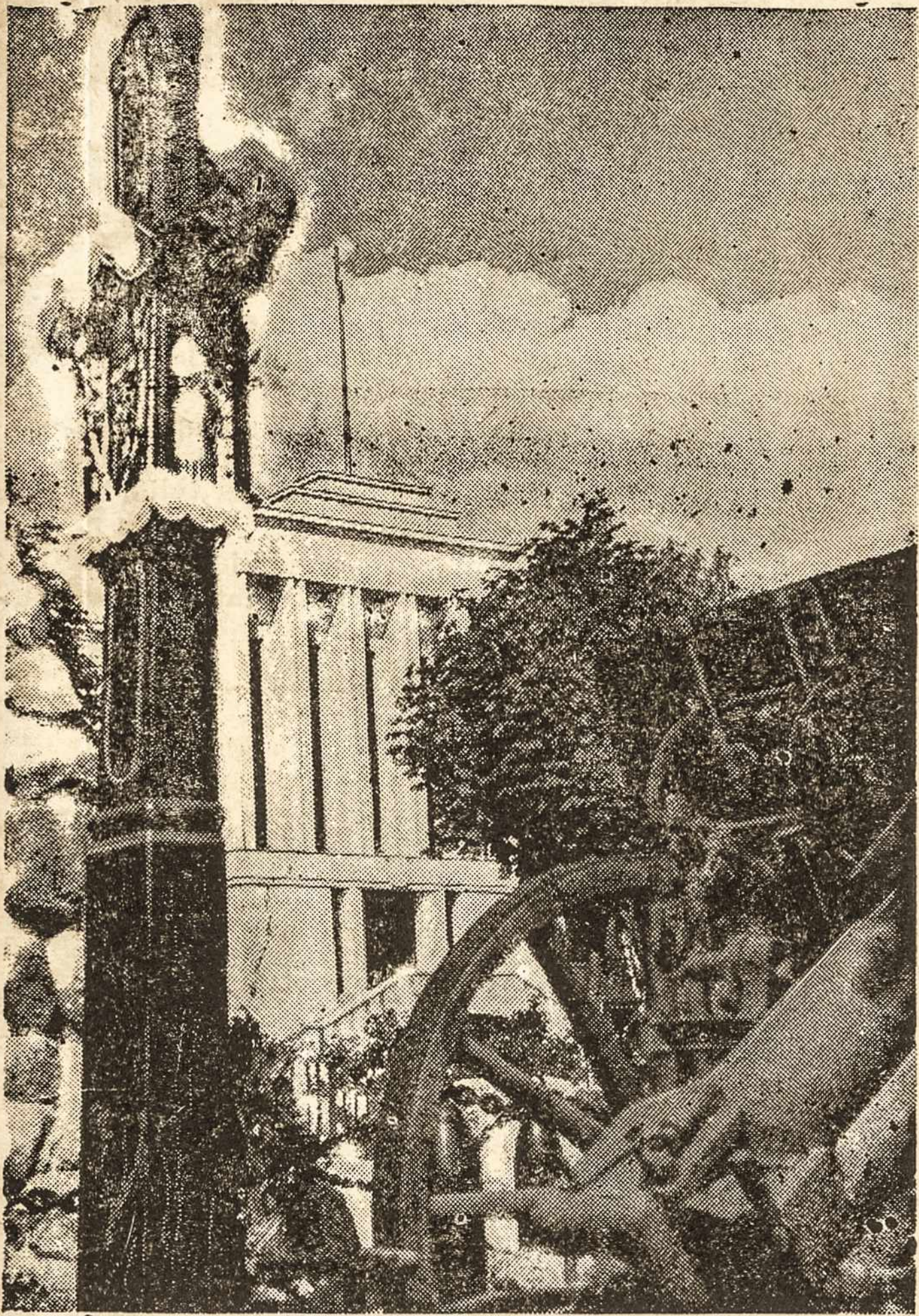
laikė jo kojas, kal angelas kalvis derino pasagas iš jauno mėnulio pusračių, kurie gulėjo sukrauti iki pat lubų. Kai žirgas buvo pakaustytas, jie atjojo jį prie vartų. Tuoju pat pasirodė ir šventasis Jurgis. Jis puvo užsidėjęs savo šarvus ir atrodė labai puikiai. Jis užsimetė ant pečių apsiaustą ir sėdo į balną.

Žirgas pasileido tokiais dailiais šuoliais, jog vėliau buvo pasakojama žemėje, kad kažkoks vaikutis vieną trumpą metą regėjo danguje nuostabų vaizdą: atrodė, kad keturi mėnuliai šoka mėlyname vandenyje.

— Tau neteks ir pavargti, — tarė riteris savo žirgui, — tiek metų pasaulyje siautė karas. Iš kareivių kūnų išklotas tiltas per visą žemę — mums reikės tik nusileisti, ir mes jau būsime radę tai, ko esame išsiųsti atgabenti.

Ir iš tikrųjų, vos pastatęs koją ant žemės, žirgas palietė koja kareivio lavoną — taip negiliai pakastas buvo jis dėl kūnų gausumo, tačiau tai nebuvo tas, kurio ieškojo šventasis Jurgis. Ir kai jis keliavo toliau, jo ieškojimai vis dar buvo tušti, nes joks karys nebuvo nusipelnęs ilsėtis dangaus sodo pakraštyje: vienas

Gražus kryžius prie Nežinomo Kareivio kapo Kauno Karo Muziejaus sodelyje

tebelaikė savo kape nepaleisdamas kerštingo ginklo, kitas išplėsto turto. Jų rankas slėgė aukšas — po užžėlusia velėna ėjo laikrodžiai, degė brangakmenių akys, kito pirštai dar tebelaikė kasas moters, kurią jis buvo išniekinęs. Vienas gulėjo burna prikimšta molio, ir kitas buvo nugrimzdes giliai iki žemės vidurio, nes jis buvo atėjęs užgrobti svetimos žemės, ir šitaip dabar ji valdė juos. Juo toliau keliavo riteris Jurgis, juo labiau ėmė jį siaubas — kas buvo pasidarę iš žmogaus ir kareivio — ir jis jojo per sausumas, kalnus ir jūras, visiškai nebetekdamas vilties.

— Jau praėjo tiek laiko, — mąstė jis, — namuose gali imti galvoti, jog aš nutariau visiškai pasilikti šičia. Ką gi aš pasakysiu grįžęs — ar gi kas norės patikėti, kad kareivis yra keiksmo žolis, kad jis mirdamas vagia, ir nusidėjimas yra jam stipresnis už žaizdas.

Taip liūdnai galvojo jis ir jautėsi labai pavargęs, ir jo žirgas baigė nudilinti savo pasagas.

— Matau kažkokį sodą, — pasakė jam riteris, glostydamas jo ausis, — mes čia tik truputį pasilsėsime ir jau leisimės atgal.

Apgriuvę namai stovėjo aplinkui, ir sodas atrodė niurus ir visiškai tuščias, tačiau kai šventasis pastatė savo žirgą prie apdegusio beržo — jis kažką pamatė. Lapkričio naktis buvo čia, drėgna ir tamsi, ir reikėjo tikrai tokių skaidrių akių kaip jo, kad išskirtų ištamsos akmenų paminklą ir tai, kaip iš po jo pakilo žmogus. Žmogus vaikščiojo po sodą šen ir ten, atsargiai kilnojo sudžiūvusius stagarus ir iš purvo ištraukė kelis rožių pumpurus.

— Štai, — pasakė jis prisiartinamas, — tavo arklys visiškai pavargęs ir alkanas, bet aš daugiau nieko negaliu rasti. Kitą kartą mes čia augindavome begales rožių, ir kiekvienas svečias išeidavo iš čia papuoštas.

Ir jis pasitraukė į tamsą, tačiau šventasis Jurgis nuėjo paskui jį. Jis ėjo taip tyliai, kad jo pentinai neužkliuvo nė už vėjo.

Žmogus atrakino apgriauto pastato duris ir įėjo į vidų. Dabar jis užsidedė žvakę, ir riteris Jurgis pamatė, kaip žmogus eina per sales ir lenkiasi sienoms.

— Kodėl jis sveikina tuščias sienas? — galvoja šventasis ir ūmai pamato, jog čia anksčiau yra kaboje kryžius ir kunigaikščių atvaizdai. Garbingų žmonių paveikslai atsispaudė nematomi šituose mūruose, laisvės karų vėliavos yra kabojusios salės pakraščiuose ir daugybė kilnių ženklų.

Jis nuėjo paskui žmogų, žengiantį dengta galerija, užlipo paskui jį į bokštą, ir riteris matė, kaip viršūnėje žmogus iškėlė vėliavą ir ėmė pūsti trimitą. Nuo garso pabudo bokšte įkeltas varpas ir ėmė raudoti. Jis raudojo taip skaudžiai, jog jo širdis įkaito kaip liepsna, atrodė, — ji tuojuo supliš, tačiau varpas negalėjo pasijudinti ir prabilti. Paskui žmogus nu-

lipo, priėjo prie akmenų krūvos paminklo, prieš jį sukūrė ugnį iš gintaro ir kadugių ir ėmė giedoti. — Ir šventasis Jurgis pajuto, kad nuo šitos giesmės šalį užėmusiųjų priešų miegas pasidarė pilnas baimės.

Kai ugnis užgeso, žmogus priėjo prie tos vietos, iš kurios buvo pakilęs, ir tuomet riteris Jurgis sulaukė jį už pečių.

— Kas tu esi? — paklausė jis, ir žmogus atsakė:

— Mano žemės Nežinomas Kareivis, Lietuvos Nežinomas Kareivis.

— Kaip gera, — tarė šventasis, — kaip gera, kad suradau tave. Tokio aš ieškau. Tavo rankos yra švarios, tavo kaulų netemdo niekas bjauraus, aš pasiimsiu tave su savim.

-- Ne, -- atsako Nežinomas Kareivis, -- aš negaliu pasitraukti iš sargybos, aš liksiu čia vienas, prašau, palik mane, riteri. Tu tik nusi-leisk žvilgsniu į žemę čia tu pamatysi tai, ko ieškai, pamatysi daugelyje vietų. Mano šalis yra maža, ir mes kasdieną mirštame. Tu čia atrasi, ko ieškai, šventasis riteri.

Tai yra teisybė -- mato riteris Jurgis: ka-

puose ir pagrioviuose, miške ir purvino vandens dūgne jis randa žuvusius, kuriuos galėtų pasiimti su savimi. Tačiau jie guli ramiai, tarsi miegotų. jie laiko taip stipriai apkabinę savo žemę, jog jis nedrįsta jų kelti. Ir jis joja per visą kraštą ir žvalgosi, ir jis regi, kad taika niekuomet nebuvo čia atėjusi. Per gatves ir laukus brenda mirtis ir daro ženklus ant durų. Ji nėra kilni mirtis, nuvedanti iki kapinių su giesme ir žvake, — raudona ir purvina ji slandioja, kaip pasalūnas šuo ir kaip pasiutęs vilkas. Ji taip skuba, jog riteris visiškai nualsina savo žirgą, sekdamas paskui ją. Ach. jam tenka keliauti ir ten, kur yra taip šalta, jog riešuto branduolys sustingsta savo kevale, ir jis turi pasukti savo kelia į dykumas -- visur mirtis nuneša žmones iš anos šalies. Ji svaido juos kaip dulkes, pasityčiodama, ir paškui ateina užmušti jų. Kariai, mergaitės, vaikai, kunigai, seniai -- kiekvienas, kas yra gimęs, yra jos gaudomi. Atrodo, mirtis

neturi jokio kito užsiėmimo, kaip tik naikinti tos šalies žmones.

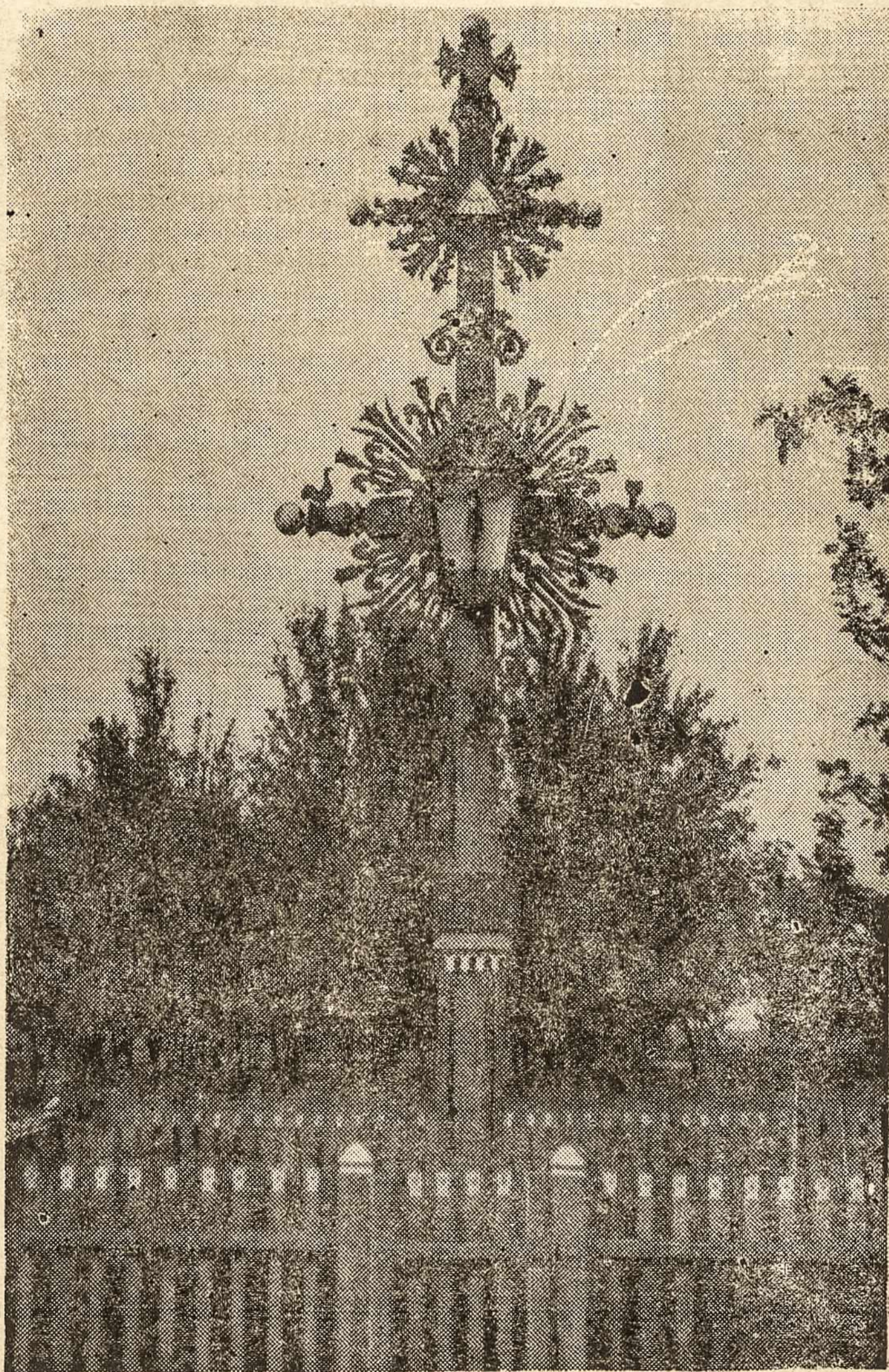
Šventasis riteris užsidengia apsiaustu veidą ir pasuka žirgą namo.

Jis yra toks nuvargęs. kai nulipa nuo balno, jog vos gali panešti savo šarvus. Jo balsas yra tylus, kai jis pasakoja viską, ką regėjo, ir labai nusiminęs jis taria:

-- Kiek daug savo atvaizdų aš regėjau tenai bažnyčiose. Jie vaizduoja mane galingą ir giobojantį, ir slibinas guli sutremptas prie mano kojų. Tačiau aš nieko nepadėjau jiems.

-- Bet tu atgabėnai iš ten Nežinomą Kareivį -- mes pagerbsime šitą nelaimingą šalį, -- kalba vienas šventasis, o riteris Jurgis tyliai atsako:

-- Aš neatnešiau nieko. Jeigu Viešpats neparodys greit savo molonės, mes galėsime savo sode palaidoti Nežinomą Tautą.

Lietuvos pakelės ir sodybos papuoštos gražiais, stilingais kryžiais

L A I S V Ė S P A S I I L G U S

Kotryna Grigaitytė

Per kruviną veidą
Tavo Nemunėli,
Saulė nusileido
Nerimo šešėly.

Kryžmais tiesias naktys,
Tokios nykios, ilgos.
Sunku širdžiai plakti
Laisvės pasiilgus.

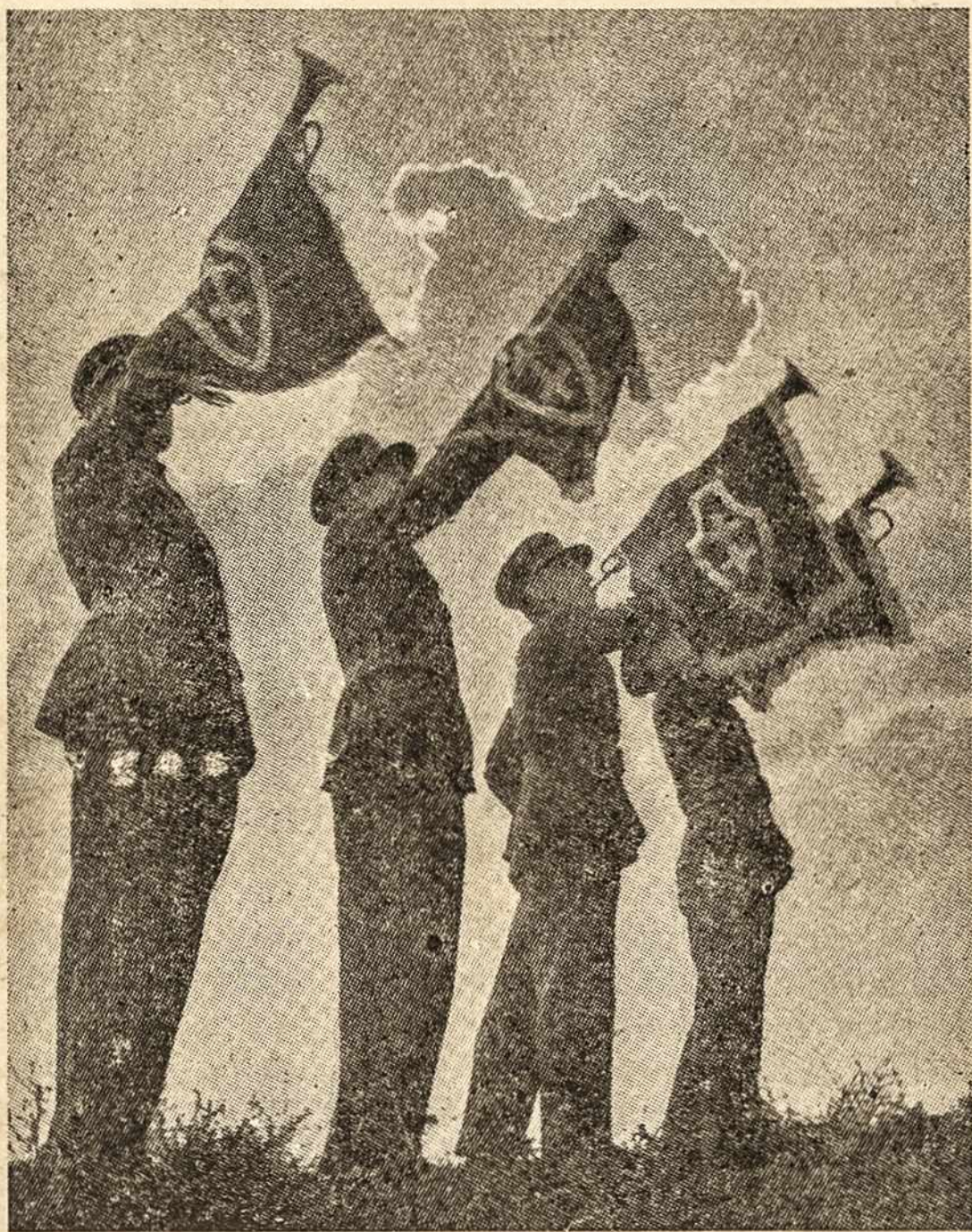
Ten, toli už jūrų,
Spinkso žiburėlis,
Ar saulytės šviesą
Jis išiebs mums vėliai?

Pavergtoji Lietuva Laukia Ne Žodžių, bet Darbų

J A V O N I S

Oi skambink per amžius vaikams Lietuvos:
Tas nevertas laisvės, kas negina jos.
Laisvės Varpo daina.

Atėjo metas, kada tėvynės meilei parodyti neužtenka gražių žodžių, plojimų, bet reikia darbo ir aukų. Lietuva yra okupuota ir žiauriai naikinama. Geriausi jos sūnūs su ginklu rankoje grumiasi nelygioje kovoje su okupantu. Ir daugel jų jau krito garbės kovų laukucse, padėdami savo gyvybes ant tėvynės aukuro. Sulig gautomis žiniomis iš anapus geležinės uždangos, nuo anšrosios okupacijos, ligi šių metų yra žuvę, gindami savo tėvynę virš dvidešimt tūkstančių par-

Ir artėja valanda, kada laisvės kovų trimitas šauks lemiamai kovai už tėvų žemės laisvę.

tizanų, rinktinio Lietuvos jaunimo. Sibiran yra išvežta arti milijono lietuvių. Kiek jų šiandien tebėra gyvų vienas Dievas težino.

Tačiau šalin, anot tautos dainiaus Maironio, dūsavimai skaudūs. Jie silpnina dvasią tikrai. Lietuva eidama skausmų keliu, sulauks laisvės rytmečio. Toks tvirtinimas nėra be pagrindo. Lietuvos tarptautinė padėtis 1950 m. yra daug geresnė ir tikresnė negu 1918 m. vasario 16 d.. Anuo metu pasaulis mūsų nepažinojo, o šiandien visų kraštų spauda mini Lietuvos vardą, prie Vakarų demokratinių valstybių, kurių rankose yra pasaulio politikos raktai, turime savo įgaliotus ministerius, konsulus. Taip pat ir tarptautinės politikos įvykiai rieda mums palankia kryptimi, kasdien vis priartindami naują pasau-

linį karą, kuris jokių būdu yra neišvengiamas.

Kovoms už laisvę vadovauti Europoje yra susiorganizavęs plačiais koaliciniais pagrindais, atstovaujantis visas Lietuvos politines partijas bei sąjūdžius Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas (VLIK), kuris reikiamu momentu suorganizuos ir Lietuvos vyriausybę. VLIKą pripažįsta ir su juo skaitosi Vašingtonas, Londonas, Paryžius.

Tačiau nežiūrint kiek Lietuvai būtų palanki tarptautinė padėtis, rašo savo atsišaukime VLIK į visus pasaulio lietuvius, neturime užmiršti, kad tikrieji Lietuvos laisvinimo kovotojai esame mes patys ir kad mūsų pastangos turi ne mažėti, bet vis labiau įsitempti. Lėšos Lietuvos laisvinimo veiklai yra pirmutinė jos veiksmingumo sąlyga. Veiklai reikalingus piniginius išteklius galime ir privalome mes patys sudaryti. Vienas svarbiųjų išipareigojimų kenčiančiai ir žudomai tėvynei — tai mūsų piniginė parama Lietuvos laisvinimo kovai.

Sukelti lėšų Lietuvos laisvinimo darbui VLIK vasario 16-tos proga skelbia Tautos Fondui lėšų vaju. Šis vaju Europoje ir Amerikoje yra jau tradicinis. Ten minėjimai yra surišti su aukomis Lietuvos vadavimo reikalams. Pas mus Brazilijoje jis bus pirmasis. Jo sėkmingam pravedimui yra sudaryta iš organizacijų atstovų komisija, kuri šiam vajui vadovauja.

Vajaus laikas pačio VLIKo yra nustatytas nuo vasario 12 d. ligi to pat mėnesio 26 d.. Tam laikotarpyje bus renkamos aukos vasario 16 miuėjimuose, susirinkimuose, prie bažnyčios sekmadiebiais Vila Zelinoje, lankantis į namus. Kiekvienas aukoja sulig savo pajėgumą, išteklių. Europoje buvo paprotys aukoti vienos dienos už darbį, arba pelną. Toliau gyvenantieji, kurie neturės progos dalyvauti vasario 16 d. minėjime ir nebus aplankyti, savo auką Tautos Fondui, gali grisiusti paštu.

Brazilijos lietuviai! Mūsų garbė ir pareiga reikalauja, kad šis vaju būtų sėkmingas. Ir šis vaju nustatys mūsų vietą Lietuvos laisvės kovų istorijoje, parodys kiek mes esame jautrūs Tėvynę ištikusiai nelaimėi ir mūsų persekiojamų brolių kančioms. Jei šiame krašte mes skaitome lietuvių dešimtis tūkstančių, tai privalome ir dešimtis tūkstančių kruzeirų surinkti. Vyriausias Lietuvos Laisvinimo Kamitetas šią pareigą uždėda mums pavergtosios Lietuvos vardu, nes jis ją laisvame pasaulyje atstovauja ir jos vardu kalba. Vasario 16-toji tebūna įrodomu dokumentu, kad mes mokame ne tik gražiai pakalbėti, ar padejuoti gyvenamojo momento sunkumu, bet ir Tėvynės meilę apvainikuoti realiais darbais.

Tas nevertas laisvės,
kas negina jos...

Lietuvis Smuikininkas Garsėja Savo Koncertais

Vienas žymiausių mūsų smuikininkų — Izidorius Vasiliūnas tremties metu Vokietijoje yra pasiekęs didelio svetimųjų pripažinimo. Mūsų tautiečio laimėjimu džiaugdamiesi, norime pateikti vokiečių, kurių muzikinė kultūra labai aukšta, atsiliepimus apie jį.

— Smuikininkas Izidorius Vasiliūnas — rašo «Schwäbische Landeszeitung» — yra ne tik virtuozinė pajėga, bet dar daugiau — ir «apsimastęs» muzikas, kuriam jo tobula technika yra tik priemonė kompozicijos dvasios tobulai išraiškai pasiekti.

— Prie švarios technikos, — rašo «Dillinger Tagespost», — kuri jį įgalina be priekaištų išpildyti virtuozinius kūrinius smuikui, labiausiai pavergia jo dvasingas, sakykime, giedantis grojimo tonas.

— Sunku pasakyti, kuo labiau žavėjo p. Vasiliūnas, — rašo «Watinger Zeitung», — ar aistringa jėga, su kuria jis apvaldė motyvinės Bramso sonatos kulminacijas, ar nepaprastu švelnumu ir žavinčiu tonų išgavimu, kuri girdėjome Mozarto motyvuose. Viską suglaudus, p. Vasiliūnas yra didelė muzikos asmenybė.

— Vasiliūnas išpildė, — rašo «Nürenberger Nachrichten» — Wolf-Ferrari ir Regerio sonatas sunkiai atsiekiamu smuikiniu stilium ir nuostabia skambėsio kultūra.

— Taurus kuklumas ir neiškreiptas muzikinis pajėgumas įrodė, — rašo «Der Allgäuer», — kaip muzikinė kūryba apjungia tautas. Pilnai subrendusio menininko tikslus, spindintis tonų išgavimas davė suvargusiam šių dienų žmogui muzikinio supratimo, paremto tikru tikėjimu į Dievą.

Austrijoje

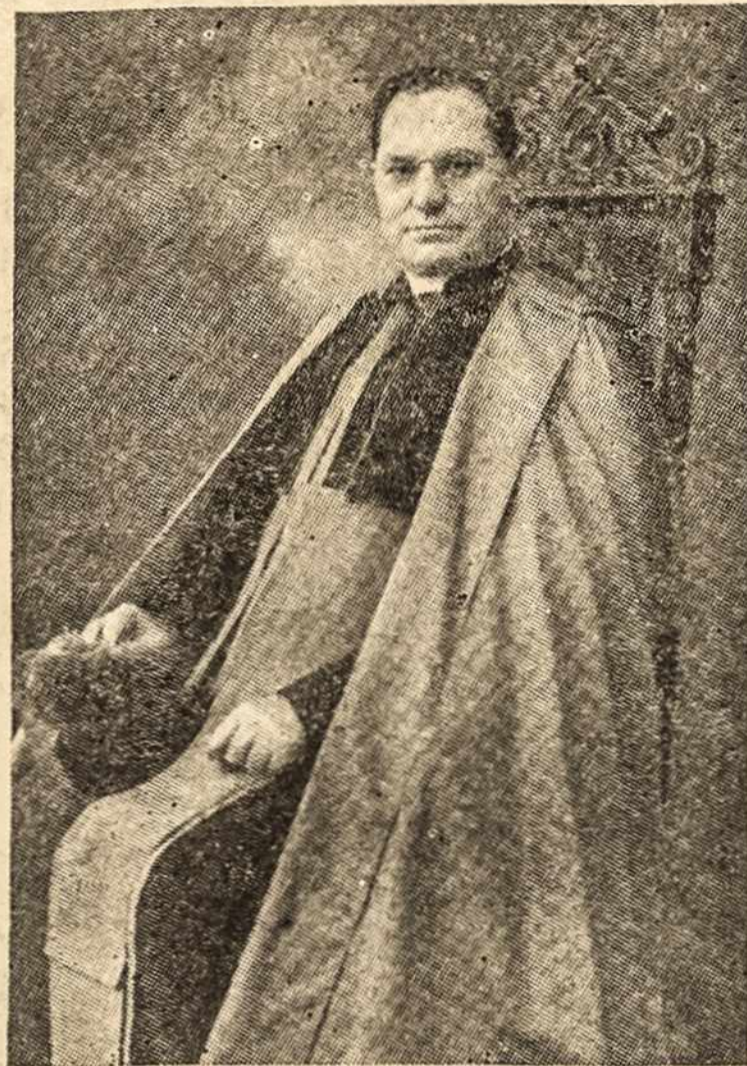
Visoje Austrijoje šiuo metu yra 264 lietuviai: stovyklose 167 ir privačiai gyvenančių 197. Katalikų jų tarpe — 226. IRO globos neturi 145, emigruoti negali — 240. Pagal kun. dr. P. Bačinsko pranešimą Vyr. Lietuvių Tremtinių Sielovados Tvarkytojui ypatingo susirūpinimo reikalingi 36 ligonys, 21 senelis, 99 vaikai ir 49 nedarbingieji. Daugiausia lietuvių dar yra Braunau-Ried ir Salzburge, paskum Vorarlberge ir Tirolyje. Vienoj dar yra 27 tautiečiai.

Austrijoje šiuo metu yra 9 lietuviai kunigai ir arkivyskupas metropolitas Skvireckas.

Nesenai Austrijos lietuviai rinko Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Austrijos Lietuvių Tarybą. Taryba išrinkta iš Linzo Lietuvių kolonijos. Jos pirmininkas yra dr. Petras Neniškis. Nors

A. † A.

PRELATAŠ KRUŠAS

Sausio mėn. 31 d. Čikagoje mirė pirmasis lietuvis prelatas Amerikoje, seniausios Čikagos vyskupijos lietuvių šv. Jurgio parapijos klebonas, prelatas Krušas. Velionis Amerikon atvyko būdamas jaunas. Sunkių darbų sutauptus centus sunaudėjo mokslui, aukštesniajam ir seminarijos. Išventintas kunigu visą laiką dirbo Čikagos mieste, didžiausioje visoje Amerikoje lietuvių kolonijoje.

Nors prelatas mirė, bet jo darbai Bažnyčiai ir Lietuvai nebus užmiršti. Visi Lietuvos reikalai jam buvo arti širdies. Pora kartų teko matyti Lietuvoje katalikų kongresuose, kur naujai iškeltus sumanymus pats pirmasis ne žodžiais, bet keliais šimtais dolerių paremdavo.

A. A. Prel. Krušas yra steigėjas ir seselių pranciškiečių vienolyno. Jis pagreitino jų atvykimą Brazilijon. Taip pat padarė ir Tėvus Marjonus vykti Argentinon. S. Paulo lietuviai Prelatą atsimenta, kai jis lankėsi Brazilijoje ir S. Paulyje 1938 m. sausio ir vasario mėn. dalyvaujamas Bendruomenės susirinkime ir Centro suruoštame varario 16 minėjime.

Linze lietuvių yra nedaug, bet kultūrinė veikla gana gyva: buvo surengta vaikams Kalėdų eg lutka, rengiamas vasario 16-tosios minėjimas. Katalikų dvasinius reikalus aptarnauja prel. Penkauskas. Bendra Linzo lietuvių nutaika gera, nors daugumas IRO globos neturi.

Giria Komunistų "Roju",

O Pats Ten Nevaziuoja

Čikagoje lietuviškai kalbantieji rauodonojo Kremliaus agentai turi laikraštį «Vilnis» per kurį giria komunistinę, Rusijoje ir Lietuvoje, santvarką. Laikraščio redaktorių V. Andriulį Amerikos saugumo organai apkaltino už komunistinį veikimą. Jam grėšia ištrėmimas į Sovietų Rusiją. Tačiau jis ten nenori važiuoti, mėgindamas visaip išsisukinėti nuo bolševikiškojo "rojaus". Tam tikslui «Vilnis» gruodžio mėn. 16 d. kvietė visus lietuvius, "kuriems laisvė, kuria iki šiol naudojames šioje šalyje, yra brangi", atsilankyti į masinį mitingą Lietuvių Auditorijoje ir pareikšti savo nuomonę dėl redaktoriaus V. Andriulio arešto ir jam grėšiančios deportacijos į Sovietų Rusiją.

Mitingas buvo tikrai masinis. Dar gerokas pusvalandis prieš mitingo pradžią prie Lietuvių Auditorijos pradėjo rinktis būriai lietuvių. Ir netuščiomis rankomis, bet su daugybe plakatų. O tuose plakatuose matėsi dvynukai Stalinas ir Hitleris, kruvina Stalino ranka ir šūkiiai: «Tevaziuoja visi Stalino pakalikai į Rusiją», «Kiekvienas komunistas yra Amerikos priešas», «Mes nekenčiame komunizmo, kadangi mes mylime demokratiją», «Bolševikai sugriovė mano namus ir nužudė mano tėvus» ir t. t.

Keliom dešimtim žmonių vaikstant prieš auditoriją su tais plakatais, kiti dalino praeiviams informacinius lapelius, koks yra šios demonstracijos tikslas, o šimtai rinkosi į salę pasiklausyti numatytų kalbėtojų: "nabago" - V. Andriulio, L. Prúseikos ir advokatės Pearl Hart. Daugumą salėn susirinkusiųjų sudarė buvę DP, kurie, patyrę ant savo kailio komunistinį terorą labiau negu bet kas kitas įvertina JV demokratijos teikiamas laisves ir supranta reikalą negailestingai ir visomis priemonėmis kovoti prieš tuos, kurie tą demokratiją nori sugriauti ir įvesti čia, Sovietų Rusijos pavyzdžiu raudonąjį terorą. Demokratijos priešų tarpe yra ir «Vilnis» su visais redaktoriais, kurių vieną štai jau čiumpa teisingumo ranka.

Mitingą pradėjo kažkoks tipelis, kalbėdamas angliškai ir pasigirdamas, kad jis tarnavęs kariuomenėje (tai naujiena!). Jis girdi, buvęs Europoje ir matęs, kad DP stovyklose yra visi načiai,

Po šio akiplėšiško šmeižto tas tipelis buvo nušvilptas. Kadangi susirinkimui nebuvo pristatytas joks pirmininkas ir kadangi šiek tiek paįro tvarka, V. Vijeikis pasiūlė, kad susirinkimo pirmininku būtų išrinktas B. Budginas, o sekretorium - R. Skipitis. Visi susirinkusieji tam audringu plojimu pritarė.

B. Budginas, perėmęs susirinkimo vadovavimą, negaišdamas laiko, patiekė susirinkimui tuos klausymus, dėl kurių susirinkimas šauktas.

— Ar teisingai pasielgė J. V. valdžia suimdamą Andriulį? Kas už tai? — klausia pirmininkaujantis.

— Teisingai! Andriulį pas Staliną! — atsako susirinkusieji, ir pakyla miškas rankų.

— Kas prieš? — vėl klausia pirmininkas.

Nepasikelia nė viena ranka.

— Ar Andriulis, kuris nėra šio krašto pilietis ir kuris knisiasi po demokratijos pamatais, dirbdamas Sovietų Rusijos naudai, turi būti deportuotas ton jo numylėton Rusijon? — vėl klausia B. Bugdinas.

— Taip! — vėl pakyla miškas rankų.

— Kas prieš?

Vėl nepasirodo nė viena ranka.

Tada B. Bugdinas perskaito susirinkimo rezoliuciją — pareiškimą:

1. Šis susinkimas yra sušauktas šmeižti Ameriką ir ginti komunistus nuo gresiančios deportacijos į Rusiją.

2. "Vilnis" yra prorusiškas - komunistinis laikraštis.

3. "Vilnies" redaktoriai, bendradarbiai, skaitytojai ir rėmėjai tarnauja Maskvai ir yra Amerikos priešai.

4. Amerikos lietuviai Čikagoje, džiaugiamės demokratinėmis laisvėmis ir reiškiamo visišką ištikimybę Amerikos valdžiai.

5. Norėdami prisidėti prie demokratių laisvių apsaugojimo, prašome Amerikos valdžios Vincą Andriulį ir kitus šios šalies išdavikus komunistus išdeportuoti į jų skelbiamą "rojų".

Rezoliucija susirinkusiųjų taip pat vienbalsiai priimta. Neatsirado nė vieno, kuris pasisakytų prieš.

Susirinkimas baigtas galingai sugiedotu Tautos Himnu, giesme «Marija, Marija» už komunistų nukankintuosius ir kankinamus tautiečius ir Amerikos Himnu. Po to susirinkusieji išsiskirstė, palikę salėje tuziną raudonųjų, susirūpinusių savo galima kelione į taip giriama "rojų".

Susirinkime matėsi daug uniformotos ir neuniformotos policijos, ir didžiųjų dieraščių reporterių, kurie su dideliu susidomėjimu viską sekė.

BOLŠEVIZMAS ŽLUGS SAVO PATIES KRAUJUOSE

Buvęs demokratinės Lietuvos Respublikos prezidentas Dr. Grinius savo sveikinime Naujų Metų proga, tarp kitko sako: "Gimtojoj Lietuvos žemėj svetimi atėjūnai-rusai, naikinte naikina lietuvių tautą. Jau kelinti metai čia neveikia pagrindinės žmogaus ir piliečio teisės bei laisvės. Lietuvių tautinė kultūra ir medžiaginė gerovė išnaikintos. Tik gausus būrys pasiryžėlių kovoja žūtbūtinę laisvės kovą partizanų eilėse. Kiti lietuviai miršta lėta mirtimi baisyse Sibiro koncentracijos stovyklose. Dalis mūsų išblaškyti laisvajame Vakarų pasaulyje.

.. Giliai tikiu, kad jau netoli toji diena, kada kruvinieji Kremliaus satrapai turės duoti apyskaitą dėl ištisų tautų išnaikinimo, nekaltų žmonių masinių žudynių, režmonišku trėmimų ir visokių persekiojimų. Bolševizmas žlugs savo paties kraujuose. Ateis pasiilgtoji laisvės diena. Kelsis iš vergijos košmaro laisva demokratinė ir nepriklausoma Lietuvos Respublika.

Mūsų tautos laisvės valandai priartinti nesigailėkime nei darbų, nei lėšų. Parodykime kuo daugiausia pasišventimo ir grynojo idealizmo. Sekime heroiškiausius lietuvių partizanų žygius ir gyvybės aukas. Neužmirškime begalinio jų pasišventimo ir pralietojo kraujo.

VISAMŲ PASAULYJE

GRIEŽTAS POSUKIS AMERIKOS UŽSIENIO POLITIKOJE

Vašingtonas. Vasario mėn. 8 d. valstybės departamento sekretorius Dean Acheson savo pasikalbėjime su spaudos atstovais apibūdino Amerikos užsienio politiką nuo to momento, kada Prezidentas Trumanas įsakė gaminti hidrogenines bombas. Čia išimtinai kalbama apie santykius su Rusija. Anot Dean Acheson, keturių paskutinių metų patirtis parodė, kad su Rusija yra negalimas koks nors susitarimas. Imperialistinė Maskvos vyriausybė nusilenkia tik prieš įvykčius faktus, kurių jie dėl baimės, ar silpnumo nedrįsta keisti. Sovietų Rusija nesilaiko pasirašytų sutarčių ir jas laužo, jeigu yra reikalinga jų interesams. Departamento sekretorius atmetė visus pasiūlymus dar eiti į tesiogines derybas su Rusija, atominės energijos kontrolės reikalui. Vašingtono vyriausybė be svyravimų ir skrupulų gamina atominius ginklus, kad jų dėka galėtų stipriai ir saugiai jaustis tarptautinėje politikoje.

Kai dėl karo, tai Amerikos užsienio politikos vadai pareiškė, kad demokratinių valstybių tikslas nėra karas. Ginkluotos jėgos griebiamasi tik tuo atveju, jei tai reikalinga yra savęs apginimui. Visos pastangos susitarti, pastaraisiais ketveriais metais nedavė jokių pasekmių. Čia kaip pavyzdį davė atominės energijos kontrolės derybas. Rusijos vyriausybės tikslai, komunistinis imperializmas yra nesuderinamas su taika. Čia priminė tokius įvykius kaip Berlyno blokadą, kurstymą Graikijoje, Turkijoje, Kinijoje ir t. t. Visos sutartys sudarytos su Rusija yra visiškai bevertės. Bet Amerika yra nusiteikusi dabar daugiau negu kitados sutikti kiekvieną netikėtumą, net ir jeigu būtų reikalinga didelių aukų. Su Rusija negalima susitarti, ją reikia apvaldyti, kai pirgamtos jėgas.

Tokių drąsių pareiškimų dar nėra buvę nuo karo pabaigos, kaip kad dabar pareiškė oficialus asmuo, Dean Acheson, valstybės departamento sekreto-

rius. Jeigu prisiminsime Amerikos politikų galvosena karui pasibaigus ir palyginsime su dabartiniu nusistatymu, tai pamatysime, kad ta galvosena yra pasikeitus visu šimtu procentų. Anuo metų amerikoniai naiviai tikėjo gera Kremliaus diktatorių valia. Ir to nesusiorentavimo pasekmės skaudžiai išgyvena šimtai milijonų žmonių. Kitaip negalima išsiaiškinti Jaltos, Potsdamo ir kitų sutarčių. Jei Amerikos politikai karui baigiantis būtų žinoję komunistinės Rusijos klastingumą, šiaudien Europa nebūtų padalinta į du blokus. Visai kitoks būtų Europos žemėlapis. Tas nesusiorentavimas jau daug atsiėjo Amerikai, bet dar daugiau atseis. Galime pasiguosti bent tiek, kad jau dabar valstybės vyrai praregėjo. Tai rodo kad ir minėtas Dean Acheson pareiškimas.

Komunistai Ruošiasi Okupuoti Berlyną

Rusai kombinuoja, kaip nors išstumti Vakarų demok. atijas iš Berlyno. Tam tikslui nori panaudoti komunistinį jaunimą, kuris gegužės mėn. 28 d. ruošiasi žygiui Berlynan. Komunistai tvirtina, kad sąjungininkų sudaryta padėtis neleidžiasuvenyti Berlyno. Sąjungininkai iš savo pusės yra pasiruošę sutikti bet kokius netikėtumus.

Bolivijoje buvo ruošiamas komunistų perversmas, kuriam vadovavo Brazilijos komunistų vadovas Carlos Prestes. Taip pat ir Argentinos policija susekė ruošiamą komunistų sąmokslą niversti esamai tvarkai.

Jau du mėnesiai kai komunistinės Kinijos diktatorius Mao Tse-tung derasi Maskvoj. Jo ilgas užtrukimas Kremliuje sukelia įvairių spėliojimų. Stalinas reikalauja, kad Kinijos kariuomenė būtų paversta į tarptautinę raudonąją armiją.

Italijoje skelbtas generalinis komunistų streikas nepavyko.

Londonė — teisiama Klaus Fuchs už išdavimą rusams atominės bombos paslapčių. Prie kaltės prisipažino.

Anglijoje vyksta karšta rinkimų propaganda. Rinkimai bus vasario mėn. 13 d. Kas rinkimus laimės, darbiečiai ar konservatoriai — nežinoma. Darbiečiams vadovauja Atlee, o konservatoriams Churchill.

Brazilijoje, federalinio parlamento bei politikų tarpe vedama propaganda pakeisti konstitucijos straipsnį liečiantį prezidento ir viceprezidento rinkimus. Norima pakeisti ta prasme, kad prezidentas ir viceprezidentas būtų renkami ne tautos tiesioginiu balsavimu, bet parlamento ir senato,

Amerikos komisaras Vokietijai Mac Cloy atvykęs iš Frankfurto Berlynan suteikė spaudos atstovams pasikalbėjimą aktualiais klausimais. Kai dėl komunistų bauginimo, kad jėga paimsią Berlyną, Mac Cloy trumpai ir griežtai atsakė: «komunistai nepaims Berlyno». «Mes pasiliksim Berlyne... užtikrinu, kad 1 d. birželio mes būsime Berlyne, (komunistai savo žygį Berlynan ruošia gegužės 28 d.). Jei bus reikalo, Amerikos vyriausybė bendradarbiaus su Berlyno savivaldybe, kad išvengtų rimtesnių įvykių». Toliau komisaras pranešė, kad yra sustabdytas plieno siuntimas į rytinę rusų okupuotą, Vokietiją. Bedarbių skaičius bus sumažintas ir padėtis pagerės vykdant Marshallo planą.

Dauguma Berlyno universiteto, esančio rusų zonoje, studentų yra ne komunistai. Tai parodė universiteto studentų atstovybės rinkimuose. Už vienintelį komunistišką sąrašą didelė dauguma metė tuščias korteles.

Mokslininkas Klaus Fuchs pareiškė, kad jis atominės energijos paslaptis išdavęs rusams dėl to, kad jis yra komunistas.

Kinijoje civilinis karas dar nepasibaigė. Nacionalistai įsitvirtinę Formozos saloje savo aviacija skandina komunistų laivus, bombarduoja miestus. Ypatingai smarkiai nukentėjo Xangai miestas, kuris liko be vandens ir be apšvietimo. Daug civilinių gyventojų žuvo. Svetimšalių kolonijų gyventojai kreipėsi į Jungtinių Tautų Organizaciją, prašydami jos tarpininkavimo, kad miestas daugiau nebūtų bombarduojamas.

Komunistinės Kinijos vyriausybėje vyksta didelis kryžis. Atsirado dvi srovės: komunistai nacionalistai ir komunistai internacionalistai. Pirmieji yra susirūpinę ilgu užtrukimu Mao Tse-tung Maskvoje. Kinijos atstovai Maskvoje neturi jokios laisvės ir kol nebus susitarta Rusijos naudai, nebus leidžiama grįžti Kinijon. Kariuomenės vadovybėje taip pat jaučiamas skilimas.

Dar daug galvų bus nukirsta, kol Kinijoje bus įvesta komunistams priimtina tvarka.

Amerikos parlamentas nubalsavo teikti paramą nacionalistinei Kinijos vyriausybei.

Vokietijoje rusų okupotoje dalyje visiems piliečiams išdalintos anketos su daugybe klausimų. Ypatingai daug vietos skirta klausimams kokiai organizacijai, ar politinei partijai priklauso. Bendrai rusų zonoje prasidėjo nekomunistinių partijų persekiojimas. Daug opozicijos vadų pasitraukė Vakarų Vokietijon.

Rusų zonoje likviduojama krikščionių demokratų partija. Dingo be žinios krikščionių demokratų partijos vadus Erich

Fischer. Spėjama, kad buvo komunistų areštuotas.

Jaunas vokiečių konstruktorius Guenter Kaempf, kuris dirba Darmstad universitete, buvusio vokiečių karo aviacijos maršalo Kesselring brolienas, baigė, po daugelio sunkaus darbo metų, planus kaip padaryti lekiojantį automobilį. Ruošiant planus skrajojantiam automobiliui buvo rūpinamasi, kad jis būtų geras automobilis keliu važiuoti, kartu būtų ir tobulas lėktuvas, nebūtų sunkumo automobilį paversti lėktuvu arba priešingai, mažai vartotų kuro ir nebūtų brangus.

G. Kaempf išradimas atitinka visus reikalavimus. Važiuojant autostrada 100 km. tereikia suvartoti tik 10-12 litrų gazolino. Ore, lekiant 220 km. greičiu per val. nesuvartoja daugiau kaip 16 litrų gazolino. Daug mažiau negu didieji amerikoniško išdirbimo automobiliai.

Jei šie lekientieji automobiliai būtų gaminami dideliais kiekiais, vieno kaina neatseitų daugiau kaip 10 tūkstančių DM, maždaug 50 tūkstančių Cr.. Gali sutalpinti 5 asmenis. Ant kelio, ar gatyėje pakeitimas automobilio lėktuvu trunka tik 3 minutes laiko. Jo lankstumas ir saugumas ore yra didesnis, negu ant žemės.

Tikrai nuostabus išradimas. Jei nori gali lėkti, arba važiuoti.

Dabar belieka vienas sunkumas nugalėti. Gauti leidimas statyti lekiojančius automobilius. Vokietiją, vakarų zoną, okupavusios valstybės yra suvaržiusios naujų tipų automobilių gamybą. Dedamos pasiagos gauti specialus leidimas. Kaip spėjama, lekiojančio automobilio užsakymų būtų labai daug ir Vokietijos ekonomija daug laimėtų.

* * *

Amerikoje gyvenantis mokslininkas Albert Einstein išpėjo, kad žmonija norėdama išlikti nesunaiškinta privalo taikoje gyventi. Hidrogeninės bombos sprogitimas gali užnuodyti atmosferą ir sunaikinti bet kokią gyvybę žemės paviršiuje. Siūlo sudaryti tarptautinį organą, kuris spręstų ginčus ir kontroliuotų atominės energijos vartojimą ginklams.

Amerikos valstybės saugumo organai susekė naują špionažo tinklą į kurį yra įtraukta federalinės vyriausybės valdininkų.

Dideli Amerikos ir Kanados kariuomenės manevrai vyksta šiaurėje, Arktikoje. Manevrų vyriausias vadas gen. George Stewart pareiškė, kad Amerika ir Kanada bet kuriam užpuolikui gali padaryti nemalonią staigmeną.

Trumanas sutinka būti perrinktu, todėl 1952 m. per prezidento rinkimus, jo kandidatūra vėl bus išstatyta.

Amerika ir Rusija lenktyniuoja atominė energija varomo submarino statyboje, kuris gali padaryti didelį perversmą karo laivyne.

Patogumas atominė energija varomo submarino yra tas, kad jis gali giliai pasinerti į vandenį ir ilgiau ten išbūti. Nereikėtų daugelio mašinų ir joms reikalingo kuro, kas tik apsunkina laivo veikimą.

Amerikos angliakasių sandikatai pradėjo derybas su kasyklų savininkais.

TAVO AUKA

TAUTOS FONDUI

**Pagreitins Lietuvos
išlaisvinimą!**

Lietuviai BRAZILIJOJE

AUKOKIME LIETUVOS IŠLAISVINIMUI

Praėjusiam «Mūsų Lietuvos» Nr. buvo paskelbtas Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto atsišaukimas kviečias plačiame pasaulyje išsisklaidžiusius lietuvius savo pinigine parama remti Lietuvos vadavimo darbą.

Organizacijų atstovų pasitarime vasario mėn. 4 d. sudaryta Tautos Fondui aukoms rinkti komisija, kurion įėjo: kun. P. Ragažinskas, inž. Z. Bačelis, G. Draugelis, M. Dantas, J. Karpavičius ir S. Žarkauskas.

Aukų rinkimas truks dvi savaites, nuo 12 ligi 26 d. vasario mėn. Aukos bus renkamos susirinkimuose, lankantis į namus ir V. Zelinoje prie bažnyčios.

Lietuviai gyveną toliau ir negalį dalyvauti susirinkimuose bei nebus aplankyti rinkėjų, prašomi savo aukas siųsti šiuo adresu: Pe. Pijus Ragažinskas, caixa postal 4118 S. Paulo.

Aukojusieji bus skelbiami spaudoje. Tenebūna nė vieno lietuviuo neprisidėjusio savo auka prie Lietuvos išlaisvinimo.

VASARIO 16 TOJI RIO DE JANEIRE

Vasario 16 d. Rio de Janeiro lietuviai minės per radio Educadora. Lietuvos alstovas prie Brazilijos vyriausybės p. F. Mejeris pasakys momentui pritaikintą kalbą, o «Dainavos» draugijos choras išpildys koncertinę dalį.

Kadangi karnavalo metu yra sunku gauti salė, tai oficialų vasario 16-tos minėjimą ruošia 26 d. Bus iškilmingos pamaldos, o po pietų oficialioji dalis su plačia menine programa.

-- Advokatui J. Našliūnui, buvusiam «Dainavos» draugijos pirmininkui išvykus Amerikon, valdyboje įvyko pasikeitimų. Dabartinėn valdybon įeina: pirm. - Lastauskienė, vice-pirm. J. Petraitis, sekr. - St. Jaseliūnas, išdin. - K. Gaulia, knygin. - R. Gaulia. Revizijos komisijon: - J. Malaiška, V. Strimaitis, Alb.

Šiukšta.

Draugijos būstinės laikinas adresas:

Rua Piratini 371. Rio de Janeiro.

«Dainavos» choro vedėju yra J. Možaiskis.

-- Rio de Janeiro lietuviai turi sudarę katalikų komitetą, kuris talkina kolonijos kapelionui J. Janulioniui. Komitetan įeina: J. Saurusaitis, St. Jaseliūnas ir J. Adomavičius. Bažnytinį chorą tvarko ir vadovauja J. Malaiška.

VASARIO 16 MINĖJIMAS

Įvyko lietuvių mokyklos patalpose Mooca, Rua Lituania 65 Oficialioje programos dalyje buvo minėjimo atidarymas. Minėjimą atidarė Liet. S-gos Brazilijoje pirm-kas M. Dantas momentui pritaikinta kalba.

Brazilijos himną sugiedojo Bendruomenės ir «Vyčio» chorai.

Garbės prezidiuman Lietuvos konsulas p. Polišaitis pakvietė Bendruomenės pirm-ką, kun. P. Ragažinską, Liet. S-gos pirm-ką M. Dantą, «Vyčių» pirm-ką V. Grabauską, DP savišalpos kasos pirm-ką Bačelį, vice-pirm-ką H. Valavičių ir svečią iš Rio de Janeiro inž. P. Slėnį. Susirinkimui vadovavo ir programos vykdymą prižiūrėjo ir pranešinėjo konsulas A. Polišaitis.

Pagrindinę kalbą pasakė Lietuvos konsulas A. Polišaitis, kurioje palietė Lietuvos gyvenimą laisvės ir okupacijos metais.

Iš garbės prezidiumo kalbėjo kun. P. Ragažinskas, primindamas Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto atsišaukimą Tautos Fondo reikalui.

Inž. Bačelis kalbėjo apie senosios imigracijos ir DP santykius.

Žodį tarė ir svečias inž. P. Slėnis kviesdamas visus lietuvius vienybėn,

Meninę dalį pradėjo dainininkas V. Laurinaitis akompanuojant pianu F. Girdauskui. Su dainavo Šimkaus «Beauštanti Aušrelė», Talat-Kelpšos - Liepė Tėvelis ir iš operos Faustas - De Gounod Valentino arija.

Dainininkas K. Ambrozevičius dainavo Šimkaus - Oi kas, Oi greičiau ir bisuojant dar - kur bakūžė samanota. Po to abu so listai išpūdingai išpildė Naujelio duetą - Jėvynės meilė nemari.

Skautas Algis Kazlauskas akordeonu pagrojo Šimkaus - Du broliukai kunigai ir Brahms - Lopsinė. Trio Piemenėlis ant uolos - Fr. Šcuberto atliko klarneta muzikas A. Ambrozaitis, p. O. Žibienė ir pianu R. Sprogis.

Rašytojas Kl. Jūra skaitė eilėraščių iš savo kūrybos. «Vyčio» choras diriguojamas F. Girdausko sudainavo Sasnausko - Laisvės daina. Šimkaus - Tekėjo saulelė, Oi kas sodai ir Močiuote širdelė.

Programoje numatytas A. Ballyo orkestras, nors buvo atvykęs, bet dėl laiko stokos, ar kitų priežasčių scenoje nepasirodė. Bendruomenės choras diriguojamas A. Ambrozaičio sudainavo Naujelio - Jaunimo giesmė, Lietuva Brangi, Sasnausko - Kur bėpa šešupė. Dalyviams gausiu plojimu reikalaujant karoti dar sudainavo Švedo - Miškų gėlė ir Apinėlis.

Po M. Danto padėkos žodžio charui vadovaujant visi dalyviai sugiedojo Tautos himną. Tuo buvo baigtas pustrėčios valandos trukęs minėjimas.

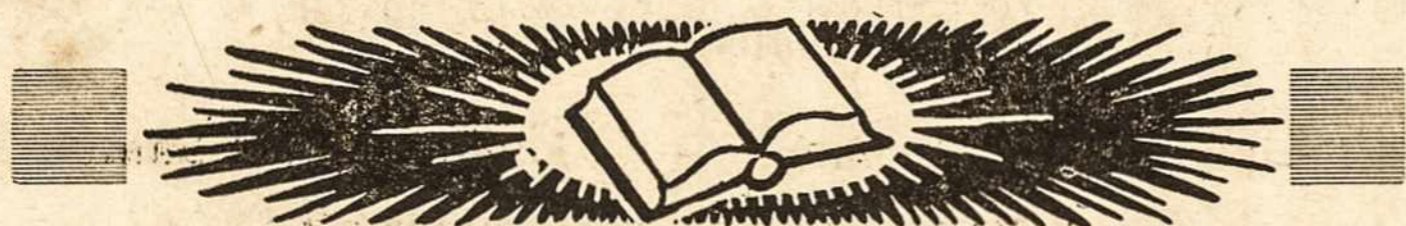
Minėjimas buvo ruošiamas lietuviškų organizacijų Bendruomenės, Liet. S-gos ir «Vyčio» vardu. Pasisekimas ar nepasisekimas vienodai ant visų krenta. Buvo būtina bent vieną kartą sušaukti organizacijų atstovų pusitarimą programos nustatymui. Būtų buvę išvengta pasitaičiusių nesklandumų kalbose, kurie sukėlė dalyviu tarpe įvairių aiškinimų, kai buvo paliesti DP santykiai su senaisiais lietuviiais imigrantais, arba apie nesamas lietuvišku organizacijų nesantikas. Linkėtina kitu kart šio neapdairumo išvengti.

— Mirusio J. Bendoraičio likusiai šeimai sušelpiti papildomai paaukojo:

P. Peiras Šimonis 50 Cr. ir p. Bronius Raiskis paėmė savo globon našlės dukrelę Ireną 5 m. amžiaus, kurią puikiai maitina, rengia ir tikrai gražiai lietuviškai auklėja bei prižiūri.

Užjaučiantieji, nelaimės ištiktą šeimą, prašomi šelpiti ir toliau.

Viesiems aukojusiems dėkojame. Savišalpos kasa.

BŪKIME GERI KNYGNEŠIŲ AINIAI

Lietuva gyvena tamsiausias savo istorijoj valandas. Kultūrinės vertybės kuriose atsispin-di tautos dvasia yra naikinamos. Lietuvoje šiandien negali būti išleistas nei vienas laikraštis, nei viena knyga, negalima iš-tarti nė vieno žodžio, kuris prieš tarautų komunistinės partijos programai. Dabartiniu momentu lietuviškos kultūros ugdymas yra uždėtas ant užsieny gyve-nančių lietuvių pečių. Lietuviai kultūrininkai nesnaudžia. Tremtyje yra išleista visa eilė lietuviškų knygų. Bet jos išleistos ne tam, kad sandeliuose pelytų, bet kad visuomenė skaitytų.

Vasario ir kovo mėnesiai yra skelbiami lietuviškos knygos ir laikraščio propagandos mėnesiais.

Iš knygų pardavimo neieško-me pelno, bet norime plačiau paskleisti lietuvių tarpe. Akcija bus pradėta ateinantį sekma-dienį, Vila Zelinoj prie bažnyčios prieš ir po sumos bus par-davinėjamos knygos. Bus sten-giamasi aplankyti ir tolimesnius priemiesčius. Lietuviybės palaikymui neužtenka porą kartų su sirinkti minėjimams. Tos šven-tės ir minėjimai privalo būti įprasminėti konkrečiais darbais. Vienas tokių praktiškų, kartu ir patriotiškų darbų yra lietuviškos knygos propaganda.

-- «M.L.» prieteliams: Juozui Baužiui už auką 100 Cr., Kaziui Musteikiui ir Povilui Poviloniui paaukojusiems po 25 Cr. dėko-jame.

— Didžiam lietuvių spaudos prieteliui Motiejui TAMOLIŪNUI už veltui man siunčiamą «M.L.» tarius nuoširdų lietuvišką ačiū. Petras Devenis Anglija.

— Praėjusiais, taip ir šiais metais, seselių pranciškiečių ve damoje mokykloje bus dėstoma lietuvių kalba.

Mokiniai kartais bando išsi-sukinėti, kad tėvai nenori, kad jie lankytų lietuvių kalbos pa-mokas. Todėl, kad darbas eitų sklandžiai, tėvai prašomi pa-reikšti, ar jie nori, kad jų vai-kai lankytų lietuvių kalbos pa-mokas. Tam reikalui bus išda-linti spausdinti lapeliai, kur tė-vai galės pareikšti, pasirašant savo nusistatymą lietuvių kal-bos reikalu.

Darbo vaisiai bus sėkminges-ni, jei tėvai namuose savo vai-kams papasakos apie Lietuvą, įtikins reikalą mokėti savo tėvų kalbą. Užprenumeruos vaikams skirtą mėnesinį laikraštį «Eglu-tę», arba duos pasiskaityti «Mū-sų Lietuvoje» įvestą vaikams puslapį, namuose kalbėdami lie-tuviškai. Mokymasis ir žinojimas kalbų nėra joks nusikaltimas, bet kultūringumo pažymys.

— Vasario mėn. 4 d. Mokoje Liet. S-gos mokyklos patalpose buvo sušauktas organizacijų at-stovų pasitarimas kultūros fon-do steigimo reikalu. Jokio kon-kretaus projekto dar nebuvo pa-ruošta, buvo kalbama tik bend-ro pobūdžio klausimais. Buvo iškeltas sumanymas organizaci-jų veikimui derinti, sudaryti or-ganizacijų tarybą. Tačiau prak-tiškai nieko nenuvirta. Iškelti klausimai nutarta svarstyti se-kančiame atstovų pasitarime.

DĖMESIO!

Jaunimo S-ga «ALEGRIA», vasario mėn. 19 d. ruošia pikni-ką į Praia do Awaí.

Norintieji piknike dalyvauti renkasi prie largo S. José V. Zelina 5 val. ryto.

PAMALDOS UŽ LIETUVOS Išlaisvinimą

Ateinantį sekmadienį; vasario mėn. 19 d. 11 val. Vila Zelinos lietuvių Baždyčioje bus pamal-dos už Lietuvos išlaisvinimą.

PAMALDOS GAVĖNIOS METU

Pelenų dienoje šv. Mišios ir pelenų šventinimas ir barstymas 7 val., Taip pat ir vakare 7.30

Kryžiaus keliai — trečiadie-niais 7.30 portugališkai ir penk-tadieniais - lietuvių kalba.

Graudūs verksmai — sekma-dieniais 6 val. vakaro.

Egzekvijos

Vasario mėn. 18 d. 7 val. už Marijos Cvirkienės vėlę.

Vasario 20 d. 8 val. už Stepo-no Urbono vėlę.

Vasario 21 d. 7.15 už Zagirskų giminės mirusius.

Vasario mėn. 21 d. 8 val. už Valerijaus Godliausko vėlę.

Vasario mėn. 23 d. 6.30 už le-vos Magilienės vėlę.

Vasario mėn. 24 d. 7 val. už Juozo Kijevo vėlę.

Vasario mėn. 28 d. 7 val. už Waclovo Višinskio vėlę.

Kovo mėn. 1 d. 8 val. už Ma-rijos ir Justino Deveikių vėles.

Kovo mėn. 3 d. 6 val. už Mi-kalinos Skrupskelinės vėlę.

— Pranešama, kad kiekvieno mėnesio antrą sekmadienį Par-que das Nações bažnyčioje bus lietuviams katalikams pamaldos.

DĖMESIO!

Kovo mėn. 5 d. tuoj po sumos šaukiamas šv. Juozapo Vyru Brolijos narių susirinkimas.

Vyrai Brolijos nariai ir pri-jaučiantieji prašomi atsilankyti. Programoje bus svarstomi svar-būs reikalai.

Išvyksta Bendruomenės Choro
Vedėjas

Vasario mėn. pabaigoje išvyks ta į Rio de Janeiro, į municipalinį orkestrą, su kuriuo turi sutartį, Bendruomenės choro vedėjas p. A. Ambrozaitis,

Nors nedaug tebuvo S. Paulyje, vos keletą mėnesių, tačiau jo įdėtas darbas į Bendruomenės chorą ryškiai matyti. Tai parodė vasario 16 minėjimas Mokoje, kur kiekviena daina buvo palydėta griausmingais aploclimentais. prašymu kartoti.

Atsisveikinimas bus vasario 19 d. Vila Zelinoje, mokyklos patalpose, ruošiamame dainos ir literatūros popietyje. Visuomenė ruošiasi gausiai atsilankyti.

Motiejų Tamoliūną, vardinių proga sveikina «M. L. ir Arte-Grafica Lituania.

Ilgiausių Metų!

DĒKOJAME.

Mirus A. A. levai Magilienei, visiems ta proga mums pareiškusiems užuojautos, kun. P. Ragažinskui suteikusiam Šv. Sakramentus ir palydėjusiam veilonę į amžino poilsio vietą, giesmininkams ir visiems dalyvavusiems laidotuvėse ir bažnyčioj septintos dienos egzėkvijose, nuoširdžiai dėkojame.

Taip pat pranešame ir kviečiame į 30-tos dienos egzėkvijas Vila Zelinos bažnyčioje vasario mėn. 23 d. 6.30 val. ryto.

Nuliūdusi Magilų šeima.

LIETUVIŲ R. KAT. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS CHORO
LITERATŪROS IR MUZIKOS POPIEČIO

Įvykstančio Vasario mėn. 19 d. 15 val. V. Zelinoj

PROGRAMA

I dalis

1. Nepriklausomybės šventė — kalba J. Antanaitis
2. Vasario Šešioliktoji — muz. montažas
Jono Valavičiaus
Išpildo Bendruomenės Choras

II dalis

3. Piemenėlis ant uolos — Fr. Schubert
Išpildo: Ona Žibienė, R. Sprogis, Al. Ambrozaitis
4. Sonata — 2 dalys: Allegro, Vivace — O. Kuhlau
Piano — Br. Lydija Jarmalavičiūtė
5. La Espagnola — Vinzenzo di Ciara
Dainuoja V. Tatarūnas
6. Fantazija iš operos "La Traviata" — Verdi
Ticu ticu na fuba — Samba
Klarnetu groja Al. Ambrozaitis
7. Stikliukėlis — Karosas
Valiok dalgeli — Struolia
Apynėlis — Gaubas
Dainuoja Bendruomenės Choras

Chorui vadovauja: maestro Al. Ambrozaitis

Konferuoja: St. Linkevičius

PRIĖMIMAS LIET. KONSULATE

Vasario 16 proga Lietuvos konsulas S. Paulyje p. Polišaitis suponia suruošė priėmimą. Lietuvos Nepriklausomybės dieną pagerbdami konsulatą aplankė ir perdavė sveikinimus Brazilijos valdžios atstovai nuo: Gubernatoriaus, IV-os oro zonos komanduočjas, Sveikatos švietimo, susisiekimo ir žemės ūkio sekretarijų (tolygu ministerijoms) atstovai. Iš užsienio atstovų dalyvavo Amerikos, Anglijos, Argentinos, Belgijos, Danijos, Estijos, Libano (jis S. Paulo diplomatų korpuso dekanas), Luksemburgo, Meksikos, Olandijos ir Portugalijos konsulai. Taip pat malonėjo atvykti garsus S. Paulyje dr. Rangel Pestana. Atsilarkė viešinti S. Paulyje viešnia iš Mon-

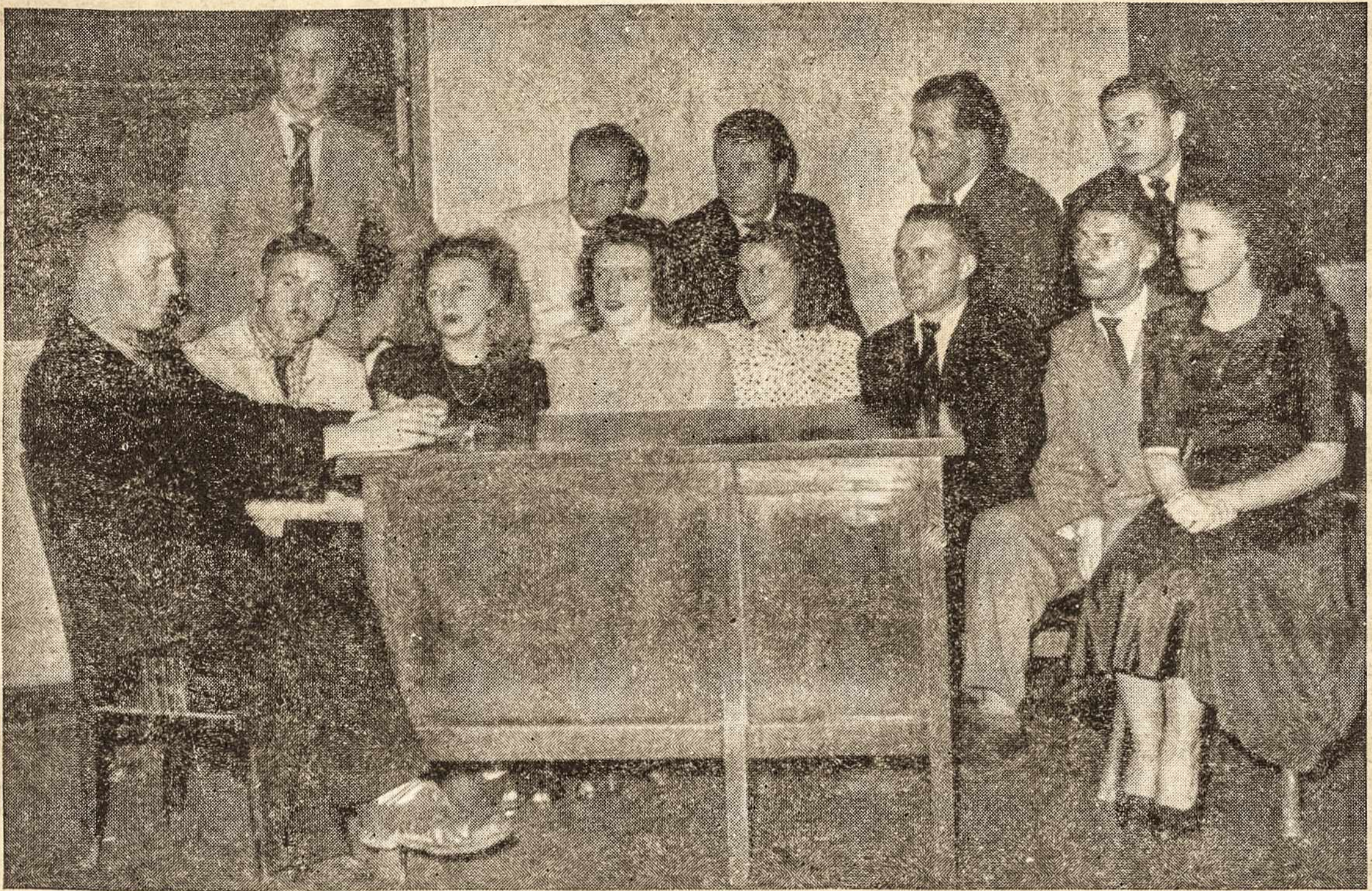
tevideo p. Miniauskiene ir nemažas skaičius S. Paulo lietuvių.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Vasario 14 d. staiga mirė Steponas Urbočius, 41 m. amžiaus, gyvenęs Mokoje, rua dos Trilhos 1999.

Vasario mėn. 9 d. Mokoje rua Dias Leme 479 mirė Veronika Matusevičienė, 70 m. amžiaus.

Praėjusį sekmadienį, vasario mėn. 12 d. Santo Amaro ežere nuskendo Alfonsas Dzidžius, 41 m. amžiaus gyvenęs V. Zelinoje rua Rio das Pedras 144.

Vaidybos Studija mokosi vaidinti «Sudrumstąją Ramybę».

«Sudrumstoji Ramybė»

Dramos mėgėjų būrelis režisoriaus A. Žibo vadovaujamas ryžtingai mokinasi drumsti ramybę. Pratimai eina pagal rašytojo dramaturgo petro Vaičiūno psichologinį veikalą, keturių veiksmų dramą «Sudrumstoji Ramybė». Tas veikalas yra sunkus mėgėjams, ir norint sukurti tokius tipus, kurie kaip gyvi ramylę sudrumstų į dramą, artistai turi gerai pasitempti. Atgavinti, priversti gyventi ir sielotis tuos popierio lakšte sutvertus asmenis, lyg jie būtų tikri šio gyvenimo mūsų pažįstami — yra didis vaidybos menas, kurio pasiekti galima tik turint didelius gabumus ir nesigailint darbo bei įsijautimo į kitą asmenybę, pergyvenant visus jos rūpesčius, džiaugsmus ir sielvarčius.

Smalsumas taip ir kviečia pasiteirauti, kaip jie ten vakarais kankinasi ir kas kam ramybę drumsčia. Pro langą matyti, kaip vieni smakrą atkišę tvirtina vienai, kiti lyg kokią nematomą lėkštę delne laikydami su ja nužeria viską po vėjais... ir viena artistė gražo rankas... visai kaip

nekalbamoje filmoje. Tuo metu režisorius pradeda skėtrioti rankomis, nutraukia veiksmą ir garšiai šaukia pastabas. Įsitikinu, kad už lango eina tikra kalbančioji drama, prasiveriu duris, ir su «Labas vakaras» režisoriui, aplinkiniais sakymais bandau įsitempti visai studijai.

— Aš nesutrukdysiu... nesudrumsiu taip sakant?...

— Juo geriau kas moka drumsyti, tuo geresnis svečias! — nusi juokia kažkur tarp artistų.

— Drumstyje, sako, gera esą žvejoti... bandau ir aš nei ši nei tą nušnekėti.

— O mums kartais visą sielą reikia išžvejoti, kol randame tik kam išraiškas vaidinio turiniui ir pergyvenimams atvaizduoti — tarė Žibas ir pakratė visą ryšulį raktu, kuriais naudojasi skambučio vietoje. Aš net sukirpau ausimis išgirdęs tokių žodžių rezgines apie visai nematomus nei apčiuopiamus dalykus. Nei nežinodamas ko daugiau beklausti, beveik pabūgęs, vėl plokščiai šnektelėjau. —

— Tai kodėl tokį veikalą pasirinkote?... O režisūra į tai:

— Buvo keletas priežasčių... ir paskutinė, tai veikalo aktualumas mūsų laikams. Matote, reikalas kovoti su girtavimu, galėtų atitekti čia sukilimą prieš

“matabišį”, (nors tam reikalui sunku rasti narsuolių.) Veikale atvaizduoti statybos rūpesčiai pal primies, jog ir mums reikalinga sąlytis savi Kultūros Rūmai, kur galėtų susitelkti visas mūsų kultūrinis gyvenimas. Veikalas labai persunktas visuomeniniais rūpesčiais, kurių daugelis ir dabar po dvidešimties metų tūki pat gyvi, kaip tada.

Artistai turi labai pasitempti, bet pažanga vaidyboje padaryta žymi. Net pokalbiuose išterpia ištraukos ir posakiai iš ruošiamosios dramos.

Moteriškų rolių vaidintojos artistės sako, net su mama namie barasi pagal rolės tekstą. Jeigu su tokiu giliu persiėmimu bus išpildyta scenoje «Sudrumstoji Ramybė», kaip dabar su atsidėjimu ji yra ruošiamą — S. Paulo lietuviai turės progos pasigėrėti turiningu veikalu ir pranašesne vaidyba, geresne už pirmuosius vaidybos studijos scenos pasisekimus.

Atrodo, jog jau apie balandžio mėnesio pabaigą lietuviškoji visuomenė turės progos pamatyti «Sudrumstąją Ramybę» iš arti.

Kor.

Kam Reikalinga **GALVANIZUOTŲ VAMZDŽIŲ** nuo 1/2 iki 2-jų poligatų šulinyje pompai įvesti, ar kitiems namų reikalams ir nori pigiau sika kaina pirkti — kreipiasi nieko nelaukdamas į mūsų tautiečio

— KAZIMIERO NARUSEVICIAUS FABRIKA —

VILA BELOJE

Rua Jorge Faleiros Nr. 5

kur yra visokios medžiagos sandėlys, arba teirautis raštinėje mieste, Rua Benjamin Constante, 122, 8-tas aukštas, salė 801. Telefonas — 3-3867.

PIRKIME GERIAUSIA PREKE — PIGIAUSIA KAINA!

PAREMKIME TIK SAVUOSIUS! LIETUVISKA FOTO ATELJE “FOTO PRINCEZA”

Av. Alvaro Ramos, 1160 (Prie pask. sustojimo vietos autobuso 33 Quarta Parada).

Meniškos, gražios foto nuotraukos!

Greitas ir sąžiningas darbas!

Lietuviams pigiausios kainos!

◆◆◆◆
Aplankykite!

Savininkas - Vladas POCIUS

Jei reikia tavo **AUTOMOBILIUI** vidus iškloti medžiaga ar oda, arba nori bendrą reformą padaryti savo

==== **M A Š I N O S**, ====

visuomet kreipkis į ◆◆◆

ALEKSÉJAUS ir OTAVIO

Tapeçaria “ALEX”

Posto de Serviços “Villa Prudente”

RUA IBITIRAMA, 200 — — V. PRUDENTE

Residencija: AV. ZELINA, 691

Įrairiausių Medžio Išdirbinių Dirbtuvė

Mykolo Uselio

Santo Amaro

Av. de Pinedo, 931/41 Telefone 139

Priima užsakymus langų, durų, venezianų, atlieka visokius medžio įrengimus raštinėms, bankams, stato laivelius, sudeda parketo grindis, ir atlieka visokius kitus medžio darbus.

Nepasigailėk laiko pasiteirauti!

ČIA DARBAS ATLIEKAMAS PIGIAU KAIP KITUR

Rūbas tada tik yra gražus ir geras, kuomet yra gerai pasiūtas

KAINOS VISIEMS PRIEINAMOS

Siuvėjas:

Paulo Ambrazevičius
Av. Zelina, 720 - Vila Zelina

*De palha em palha
êle constroi
O SEU NINHO...*

Imite o sábio exemplo da Natureza: vá depositando suavemente uma parcela mínima cada mês, com decisão e constância, e formará com segurança para si ou para os seus, sem esforço nem sacrifício, um pecúlio certo e garantido. Vá construindo desde já seu futuro. Na Capitalização o tempo é ouro. Comece hoje mesmo a ganhar tempo, capitalizando suas economias.

COMPANHIA GENUINAMENTE NACIONAL PARA FAVORECER A ECONOMIA

PRUDÊNCIA CAPITALIZAÇÃO

Démesio! Démesio!

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS ruošia grandiozinį

KARNAVALA

Letuviams, kuris prasidės 18 d. ir baigsis 21 d. š. mėn.
19 ir 21 d. d. įvyks pasilinksminimai ir popiečiais nuo 14-18

val.

Kviečiame visus tautiečius linksmi praleisti šį karnavalą lietuvių salėje,

Rua Lituania, 67, Moóca

Salėje bus ir staliukų, kas pageidauja prašome užsisakyti iš anksto vietoje pas Bronių Stankevičių

Atsilankiusius aptarnaus puikus lietuviškas bufetas

UŽSAKYKITE

MŪSŲ

LIETUVA

SVO PRIETELIAMS

CASAS
SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.
Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

INDUSTRIA E COMERCIO DE
CALÇADOS MATELIONIS LTDA.

KRAUTUVĖS:

Largo do Cambucy, 105
Rua São Caetano, 526—510
Rua 12 de Outubro, 237

FABRIKAS IR RASTINĖ:

Rua Javaés 719
São PauloAr jau žinai,
kad

"Casa Caçula"

Juozas Stokna &
Irmãos

AV. ZELINA, 646

parduoda pigiau
kaip kituraluminiumus, porcele-
ninius indus, šaukš-
tus, šakutes lėkštes,
kristalinius stiklus,
įvairių rūšių žais-
lus, lėles, pilnus rin-
kinius indų pietums,
kavai.Papuošalus Kalėdų eglutėms
ir įvairius žaislus. Atlieka elek-
tros įrengimo darbus ir t.t.

≡ Viskas pigiausiomis kainomis! ≡

KOMERCIANTŲ DĖMESIUI!

Didelis pasirinkimas įvairaus tipo folhinių (kalend.)

Arte Grafica

LITUANIA LTDA.

DIRBA VISUS SPAUDOS DARBUS

PIEŠINIAI KLIŠĖS SPAUDA

AVENIDA ZELINA, 706

Visą korespondenciją prašome adresuoti

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO

Composto e impresso na

ARTE-GRAFICA LITUANIA Ltda.

AVENIDA ZELINA, 706 - SÃO PAULO - VILA ZELINA